తీరని కోర్క

"ఒరే! ఆ అమ్మాయి ఎవణ్నో పెళ్ళాడేస్తోం దట్రా" అన్నాడు శంకరం అకస్మాత్తుగా గదిలోకి వస్తూ. చేతిలో అప్పుడే చించిన కవరు, తడబడుతున్న కాళ్ళు, జీవితాంతం విరహం అనుభవించేసి, 'ఎన్నాళ్ళీ బాధ?' అనే నిస్పృహా స్ఫురించే ముఖం, యీ వాలకం చూసి, అప్పైన వాడు చెప్పిన మాటలు చెవుల్లో ప్రతిధ్వనించగా, గతుక్కుమని, 'ఏమిటీ?' అనేశాను నేను.

"మరే, ఆ అమ్మాయి లేదూ, మనూళ్ళో—" అనేసి, మాటలు రాక వూరుకున్నాడు. 'మిగతా దంతా నువ్వే అర్థం చేసుకో' అన్నట్లు ముఖం పెట్టి.

"మీ ప్రేయసి 'సరూ' ఏమిటి?"

"ఊఁ. ఆ అమ్మాయే నేను లేకపోవడం చూసి, సరాభము కెవడో ఆ పిల్లను కట్టేసు కోడానికి వూనుకున్నాట్ట, చలంగాడు రాశాడు. కవ రిదిగో. నిజానికి నేను తప్ప మరొకడి కే అర్హత లున్నాయిరా, ఆమెని పెళ్ళాట్టానికి?"

ఉత్తరం చదివాను. 'ఫలాని వూరు సంబంధం ఖాయమైందట! అంతేగాని చలం గాడికీ సరిగ్గా తెలీదన్నమాట. అయినా శంకరాన్ని ప్రేమించిన సరోజ అంత సులభంగా యీ పెళ్ళి కొప్పుకోవడం అసహజంగా తోచింది. అప్పుడప్పుడు శంకరాన్ని ఏడిపించడం చలాని కలవాటు. ఒకవేళ ఆ ఎత్తులో యిదొక్కటేమో!

"ఏమైనా నేనీ పెళ్ళికి వొప్పుకోనురా" అనే శాడు అకస్మాత్తుగా మంచం మీదనుంచి లేస్తో.

"మధ్య నీ యిష్టం ఏమిట్రా వాళ్ళ పిల్ల పెళ్ళికి?" వాడు మనసులో పడుతున్న ఆరాటమంతా అర్థమైనా, చిలిపిగా అనేశాను.

'బి. యస్. సి.' చదువుతోన్న మొదటి సంవత్సరం శంకరం సరోజను చూశాడు, ఎదటి డాబామీద. చూడగానే ప్రేమించా ననుకున్నాడు. వాళ్ళది ప్రక్కనున్న పల్లెటూ రనీ, ఇంటర్మీడియెట్ చదువుకు ఆ వూరు రావాల్సొచ్చిందని, మర్నాడే పనిమనిషిద్వారా తెలుసుకొన్నాడు. ఆమె వెళ్ళిన సినిమాకే తనూ వెళ్ళడం, కాలేజీ ఫంక్షన్స్‌లో ఆమె ఏదైనా మాట్లాడితే తను యింటిదగ్గిర అది పొగడ్డం, అది ఆమె చెవిని బడడం వంటి వ్యవహారాలవల్ల తన కా అమ్మాయిమీద వల్లమాలిన ప్రేమ వుందని వ్యక్త పరిచాడు. ఆ అమ్మాయి కూడా తనవేపు చిరునవ్వుతో చూడడం, అప్పుడప్పుడు శంకరం వున్నప్పుడు శంకరం బామ్మతో కాలక్షేపం చేయడం, మెత్తగా నవ్వడం, సిగ్గుపడడం, శంకరం మేగజీనులు పట్టుకు వెళ్ళడం — అదిగా గల చేష్టలలో తన అనుకూల్యాన్ని ప్రదర్శించేది.

దరిమిలా శంకరంతోపాటు నేనూ ప్యాసు కావడమూ, 'చలం' పోర్తు చెక్కేయ్యడమూ, వున్న వూరు వదలి, మే మిద్దరం పై చదువు కీ వూరు రావడం జరిగినయ్.

శ్రీ ఆలేటి ఆదినారాయణ

తనొస్నేసేముందు సరోజను ప్రేమిస్తున్నట్టు ముఖాముఖిగా ఆమెతో చెప్పేశా నన్నాడు శంకరం. వచ్చిన రెణ్ణెల్లకే చలంగాడి వుత్తరం అందింది.

◆

మరో వారం పొయ్యాక మళ్ళీ వచ్చాడు శంకరం. దిగాలు పడిపోయిన మొహంతో, నిర్లక్ష్యంగా వున్న జుట్టుతో వచ్చి, మూగవాడిలా కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. బహుశా చలం రాసిన వుత్తరం ప్రభావం కాబో లనుకున్నాను. నెమ్మదిగా నగం చించేసిన కార్డుముక్క తీస్తూ,

"ఒరే, నేను చచ్చిపోతాన్రా" అన్నాడు.

ఉలిక్కి పడి. "ఏం జరిగిం దేవిటి" అని. వాడి చేతిలో కార్డు తీసుకున్నాను,

"ఫలాని తేదీని నిన్ను చూడ్డానికి, నీకు కాబొయ్యే మావగారు అక్కడ కొస్తున్నారు. ఆయనతో గౌరవంగా మాట్లాడి, మా బిల్డింగులవీ చూపించి పంపవలెను. మిగతా వ్యవహారం నేను మాట్లాడతాను" వాళ్ళ నాన్న రాసిన వుత్తరం అది.

"అయితే నీ యిష్టంతో సంబంధం లేకుండా చూసేశా రన్నమాట."

"నే నా అమ్మాయిని తప్ప మరొకర్తిని పెళ్ళాడనురా."

"మరా అమ్మాయి పెళ్ళి కుదిరిపోయిందట"

"మరేం చెయ్యడం? నాకు మతి పోతోంది. నా కీ పెళ్ళి యిష్టం లేదనీ, ఆ మావగాడిని పంపవద్దనీ వైరిచేస్తా"

ఆ దేమంత మర్యాదైన పని కాదనీ, "పోనీ ఆ కాబొయ్యే మావని వచ్చి చూడనిచ్చాక, "నా కప్పుడే పెళ్ళి అక్కర్లే"దని మీ నాన్నకి జాబు రాసేస్తే సరిపోతుంది" అని చెప్పాను.

"ఇంతకీ 'సరూ' దాటిపోకుండా చూడాలి. నేను రేపే వెళ్తాను" అన్నాడు ఉద్వేగా న్నణచుకొంటూ.

"అంత తొంద రెందుకు? విషయం కనుక్కోమని మా యింటికి వుత్తరం రాస్తాను. ఈ లోపుగా మీ మావను రానియ్. ఏదో గౌరవించి పంపేసి, "నా కప్పుడే పెళ్ళి వద్దు" అని నువ్వే తర్వాత రాసేద్దూ గాని."

నా సలహా నచ్చినట్టే కనబడ్డాడు. ఊఁ కొట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

◆

ఆయన వచ్చే రోజున శంకరంతో ఆయనను స్టేషను దగ్గర కలుసుకొని, హోస్టలుకు తీసుకు వదామని చెప్పాను, కాని వాడు వినలేదు. పైగా "ఎక్కువ మర్యాద చేస్తే, నా మీద మోజు పుట్టుకు రావచ్చు. అందుచేత, ఆయ నొచ్చేవేళకు రూములో వుండకుండా, ఏ సినిమాకో పోదాం" అంటూ నేను చెప్పేది వినకుండా సాయంత్రం రైలు వచ్చేవేళకు నన్ను మాకు లాక్కుపోయాడు. బెంగాలీ ఫిలిం అర్థం కాక, నగంలో బైటి కొచ్చేసి, కాఫీ హోటల్లో కాలక్షేపం చేసి, రెండో ఆటకు పాత హిందీ ఫిలిం చూపించే దైనా, మళ్ళీ దానికీ లాక్కుపోయాడు.

నేను గట్టిగా ఎదురుచెప్పి, నేనైనా వెళ్లి ఆయన్ని గౌరవిస్తానంటే, "ఒరే, ఇది నా జీవిత సమస్య, మరోలా? నువ్విప్పుడు నన్నెదిరిస్తే యిక నీతో ఛస్తే మాటాడను." అనేశాడు గబగబా. చివరకు నేను లొంగిపోయ్యాను.

మే మనుకొన్నట్టే, ఆయన ఆరాత్రే రైలు దిగి, నేరుగా రూముకొచ్చి, ఎవరూ లేకపోగా ప్రక్క రూములో వుంటున్న పంజాబీ విద్యార్థిని అడిగాడట. అతగాడు చాలా గౌరవంచేసి, తన తోటే భోజనం హాస్టల్లో చేయించి, వార్డు బాయ్ చేత మరో మంచం తెప్పించి, తన రూములోనే పండుకో బెట్టాడట.

మర్నాడు ప్రొద్దుటే శంకరం లేవకముందే, ఆయన స్వయంగా తలుపు తట్టి లేపితే, వాడు, యీ మొద్దు, బద్ధకంగా లేచి, కాస్సేపు 'కౌన్‌హై?' అని హిందీలో అరిచి (రూము వూడిచే నౌకరనుకున్నాట్ట.) తలుపు తెరిచాడట, చూస్తే, యింకేముంది? చప్పున గుర్తించి. "రండి, మీరా? మరే, ఎంత పొరపాటయ్యింది? అనుకున్నాం. రాత్రొచ్చారా?" అనేశాడట గబగబా.

ఆయన సంతుష్టిగా చిరునవ్వు నవ్వి, "పరవా లేదు లెండి" అన్నాడట, చిందర వందరగా వున్న పుస్తకాల్ని, చెదిరిపోయిన పక్కా, తెరిచి వుంచిన బట్టల బీరువా పరిశీలనగా చూస్తో.

"ఈ బ్రష్షూ, పేస్టూ తీసుకోండి. టవలు, సబ్బు యివిగో. కుళాయి కనబడుతోంది. ముందు ముఖం కడుక్కోండి. నిముషంలో వస్తా" అనేసి, ఒక్క బిగిని, అ నైట్ డ్రెస్‌తోనే, అవతల బ్లాకులో వున్న నా దగరి కొచ్చేశాడు.

"అయ నొచ్చేశాడు రాత్రే వచ్చాట్ట. ఎలా? చెడ్డ చిక్కొగ్గా వుంది గది ఏమనుకొన్నాడో" అన్నాడు.

"మంచి పనే అయ్యింది. అదేగా నీ క్కావలసింది— బేడ్ ఇంప్రెషన్."

"కానసుకో, నాకేం చెయ్యడానికి పాలుపోలేదు. నువ్వు వేగిరం వచ్చెయ్. ఏదోలా ఆయన్ని సవరించి పంపేయాలి. నాతో వచ్చెయ్."

వాడి ధోరణి చూస్తే నా కాశ్చర్యం వేసింది.

"ఇలాగా? నీకు మంచి వుంది నా వాలకం, కాస్త ముఖం కడిగి, స్నానం చెయ్యమను నేనూ వచ్చేస్తా" నన్నాను.

"త్వరగా రా" అంటూ వెళ్ళిపోయ్యాడు.

నేనూ స్నానం ముగించి, బట్టలు వేసుకు శంకరం రూముకు వెళ్ళాను.

శంకరం బూటు తొడుగుతున్నాడు. ఆయన వాల్చు నీలోనుంచి, దూరానవున్న కాలేజి టవర్ చూసున్నాడు.

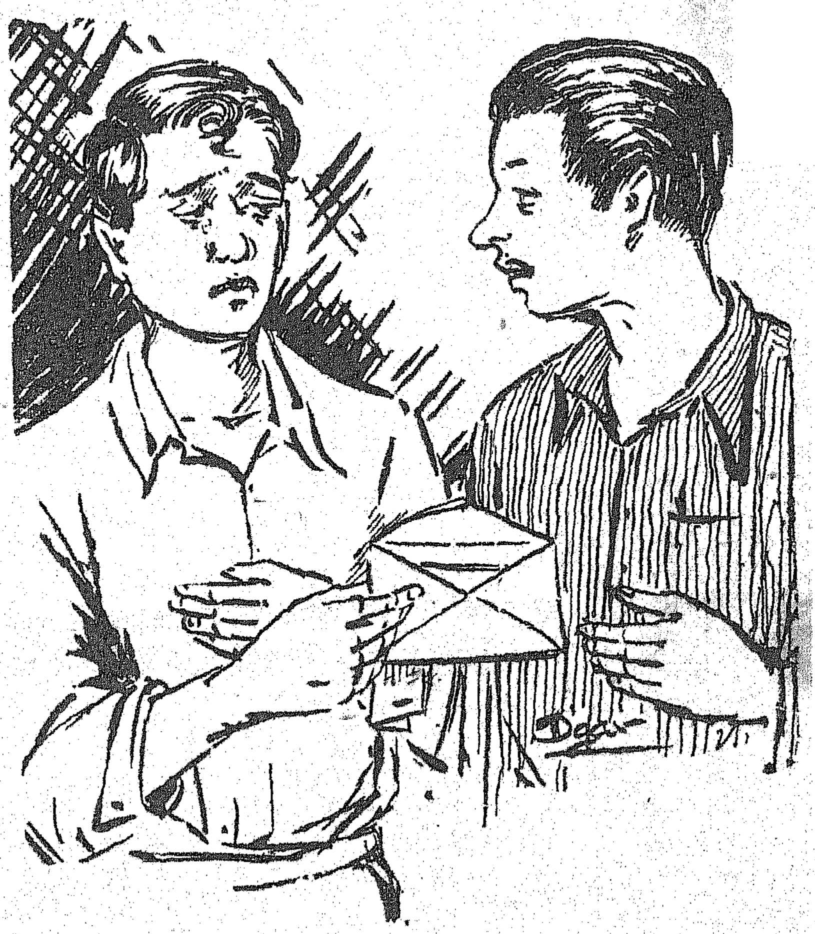

"చలంగాడు రాశాడు. కవరిదిగో" అన్నాడు శంకరం

"నమస్కారమండి, రాత్రి మెయిల్లో నే వచ్చేరుగా?" అన్నాను తెలియని వాడిలా.

"ఔనండి. ప్రక్క రూంలో సిక్కు స్టూడెంటు చాలా మర్యాద చేశాడు. మీ రేదో పనిమీద వెళ్ళారని చెప్పారు" స్వచ్ఛమైన ముఖం లోంచి, హృద్యమైన వాక్కుల మధురిమ హాయిగా వుంది. బంగారు కళ్ళజోడు లోంచి నృటికాలా మెరిసే కళ్ళూ, అభిజాత్యం స్ఫురించే మాట పొందిక, వుదాత్తమైన స్వభావ సారళ్యం— యీయననా వీడు తృణీకరించేది? ఔను, మరి ప్రేమో!

కాఫీ త్రాగాక, ముగ్గురం కాలేజి వైపు వెళ్ళాం. ఆయన ప్రతి చిన్న విషయమూ నవ్వడిగి తెలుసుకోవడమూ, నా కప్పుడే ఆయనపై ఏర్పడ్డ సద్భావమూ, గౌరవమూ పురస్కరించుకొని, వినమ్రత ప్రదర్శించాను ఆయన వాగ్ధోరణి గమనిస్తూ. ఆయన అభిజాత్యాన్ని గ్రహించుకోగలిగాను. ఇంకా మనిషిలోని ఆయన మేధస్సునూ, ఎదుటివారి మనస్తత్వాన్ని సరించి పోగలిగే ఆయన సహృదయాన్ని కూడా గ్రహించాను. ఒక్క ముక్కలో ఆయనే మా శంకరం గాడికి కావలసిన మామగారని తోచింది నాకు.

కాని మా శంకరం యివేవీ పట్టనట్టు, గాఢ భావోద్వేగ్రత పొందినట్టు, నిశ్చల తపస్సమాధిలో వున్నట్టు, ముఖంలో ఏ భావమూ ప్రదర్శించకుండా, మాతో నడవ సాగాడు. కాలేజి భవనాలు చూశాక, వర్క్‌షాపు, యింజనీరింగు లేబరేటరీలు చూపించాం.

ఆయన మాత్రం ఏదో క్రొత్త లోకంలో వున్నట్టు విస్మయపోయి చూస్తూనే, శంకరం బాహ్య ప్రవృత్తితో, పాక నిశ్చయాని కొచ్చినట్టే కనబడ్డాడు

మర్నాడు రైలు వరకూ దిగబెట్టిన తరువాత, శంకరాన్ని ఏహో పళ్ళకని పంపించి, ఆయన నాతో అసలు విషయాన్ని చెప్పాడు:

"అబ్బాయి నచ్చాడు. మిగతా విషయాలు పెద్దవారితో మాట్లాడతా. ఇంతకూ మా పరోజ అదృష్టమంతురాలు."

నా ఆశ్చర్యానికి అవధిలేకపోయింది. అయినా అడిగాను.

శివుడు (కత్తిరింపుల చిత్రం) —శ్రీ పి. వెంకటేశ్వర రావు.

"సరోజ అంటే మా శంకరం యింటిముందు [illegible]బడిలో చదువుకునేందుకు వచ్చిన అమ్మాయే కాండి?"

"ఔను బాబు, ఆ అమ్మాయే లోకి లోక లిగిన పిల్ల. శంకరాన్ని తప్పితే మారెవ్వర్నీ చేసుకోనని పట్టు పట్టింది. శంకరం కూడా సుముఖంగా వున్నట్లు వా రింట్లో అన్నారు. మరిక నాదేనా ఆత్తు?"

దూరాన శంకరం వస్తున్నాడు. వాడిని చిన్న ఆట ఆడించా లనిపించింది.

అయన్ని సాగనంపి, రూమ్ కొస్తూంటే, శంకరం అన్నాడు.

"ఒరే, నీ సలహా యివటానికూ విన్నాను లేరా, వా కప్పుడే పెళ్ళి వద్దని ఎక్స్‌ప్రెస్ రాసేస్తా నింటికి"

"తప్పకుండా—లేకపోతే సంబంధం స్థిరం అయిపోవచ్చు"

మర్నాడే 'ఎక్స్‌ప్రెస్ డెలివరీ' యింటికి రాశాడు.

"నే నప్పుడే పెళ్ళి చేసుకోను. సంబంధం ఎంతమాత్రం స్థిరం చెయ్యవద్దు" అని.

స్వేచ్ఛగా నిట్టూర్చి, "యివ్వాళ హాయిగా సినిమాకి వెళ్దాం పదరా, సంత వదిలింది" అన్నాడు

"నీకో శుభవార్త చెప్తాను నాకేం బహుమతి యిస్తావ్?" నే నడిగాను

వాడు విస్మయంతో చూస్తూ "అంత ముఖ్యమైం దయితే యీ 'పార్కర్' పె న్నిచ్చేస్తా."

"సరేగాని, సరోజను నువ్వు చేసు కొంటావా?"

వాడికి [illegible] కాని [illegible], [illegible] "[illegible] చేసేసి కొంటాను, కాని ఎలా?"

"ఎలా ఏమిటి—వెంగళాయ్! [illegible] దేవరసుకున్నావ్? నీ ప్రేమని సరోజ అంది"

"ఆ!" నే రావలించేసాడు. నాకీ గుండె కొంచ ఆగిపోయిందేమో ననిపించాక, కొంచెం సేపటికి తేరుకుని, "మరి ఎక్స్‌ప్రెస్ లెటరో?" అన్నాడు స్వగతంలో లాగు.

"ఏదు! పరుగెత్తుకెళ్ళి వైరివ్వు, 'నేను' 'సరోజ'ని పెళ్ళాడతా' నని"

వాడు నిజంగానే పరుగెత్తాడు లేదిలా. ★